

Lectio Divina Hbr 9,24-28

SPOTKANIE CZWARTKOWE

Prowadzący: wezwijmy Ducha św.: „Przybądź Duchu Święty.....

- weźmy do ręki Pismo św..
- Słuchając jak w Kościele śledźmy tekst, aby usłyszeć, co chce nam dzisiaj Jezus powiedzieć.

1. Czytanie

²⁴Chrystus bowiem wszedł nie do świątyni, zbudowanej rękami ludzkimi, będącej odbiciem prawdziwej /świątyni/, ale do samego nieba, aby teraz wstawić się za nami przed obliczem Boga, ²⁵nie po to, aby się często miał ofiarować jak arcykapłan, który co roku wchodzi do świątyni z krwią cudzą. ²⁶Inaczej musiałby cierpieć wiele razy od stworzenia świata. A tymczasem raz jeden ukazał się teraz na końcu wieków na zgładzenie grzechów przez ofiarę z samego siebie. ²⁷A jak postanowione ludziom raz umrzeć, a potem sąd, ²⁸tak Chrystus raz jeden był ofiarowany dla zgładzenia grzechów wielu, drugi raz ukazał się nie w związku z grzechem, lecz dla zbawienia tych, którzy Go oczekują.

Prowadzący:

- odszukajmy Słowo, zdanie, werset, przez który Jezus do nas przemówił.
- **Uwaga.** Uczestnikom dajemy dłuższy czas na **odszukanie „Słowa” lub wersetu.**

KONFRONTACJA

To ostatni etap MEDYTACJI. Ojciec Innozenzo Gargano, za którym ten podział

przyjeliśmy tak to opisuje: „Konfrontacja cechuje trzecią fazę *meditatio*. Widzieliśmy, iż faza druga, *melatan*, wymaga od nas jedynie, abyśmy starali się zagwarantować klimat, uwagę, ciepło, serdeczną troskę, aby nikt nie skradł cennego Słowa. Cała reszta Słowo sprawia samo. Jednak po dojściu do trzeciej fazy rodzi się inna postawa, która Ojcowie nazywali *synkrisis* (syn „z” i krisie „sąd”, „rozdzielenie”). *Krinein* jest czasownikiem, który oznacza czynność rozdzielania, przesiewania ziarna. Jednak mówi się o *krisie* czynionej „z czegoś”: chodzi o rozdzielenie, wzajemne wyjaśnienie pomiędzy słowami, które zebraliśmy, a nami samymi, którzy ich strzeżemy i zachowujemy. Ten, kto coraz bardziej uświadamia sobie jasność, uwalniająca się z tego porównania, czuje się rzeczywiście „wewnątrz” konfrontacji. Podczas, gdy słowa wyjaśniają się wzajemnie, światło, które z nich wypływa, nie może nie zalać także nas, którzy jesteśmy depozytariuszami tego Słowa. Kiedy podgrzewa się piec hutniczy, nie tylko zawarty w nim metal staje się rozpalony, ale same ściany tego pieca odbierają ciepło i przemieniają się. To samo zachodzi, kiedy po zebraniu słów,

zapewniliśmy im przestrzeń, w której mogą się porównać i swobodnie, wydzielić swoją jasność. Istotnie podczas porównywania rozbłyska światło i tam gdzie świeci, z konieczności zostają „ujawnione” różne dzieła. A jeśli zdarza się, że coś przeszkadza światłu przeniknąć wszystko, to tam ma początek *krisie*: to *krisie*, która rodzi się ze Słowa i wstrząsa nami. Ten fakt nie pochodzi od nas. Chodzi o jasność, uwalniającą się ze Słowa, tego Słowa, które ostukiwaliśmy, tego Słowa, które usiłowaliśmy wyjaśnić i rozjaśnić, odwołując się do wszystkich odnalezionych tekstów. Jest to świetlisty miecz, który przenika cała osobę.

Może się zdarzyć, że jasność owa będzie tylko mgnieniem, jak błyskawica, która na chwilę, oświeca nas całych, albo nieraz będzie także stabilnym światłem. Owo Słowo stało się w nim gorejącym ogniem. Od tej chwili, ale tylko od tej chwili, *meditatio* może przekształcić się w „*oratio*”¹.

Prowadzący:

Odszukajmy teraz jeszcze raz werset, Słowo na dziś i przejdźmy do jego *Lectio Divina* (30 minut).

¹ Gargano I, dz. cyt. s. 75-76

LECTIO DIVINA NA CAŁY TYDZIEŃ

Prowadzący:

- Każdego dnia o stałej porze, znajdź minimum 15 minut na Lectio Divina.

Piątek Hbr 9,24

C ²⁴Chrystus bowiem wszedł nie do świątyni, zbudowanej rękami ludzkimi, będącej odbiciem prawdziwej /świątyni/, ale do samego nieba, aby teraz wstawiać się za nami przed obliczem Boga, ²⁵nie po to, aby się często miał ofiarować jak arcykapłan, który co roku wchodzi do świątyni z krwią cudzą.

G w.24 1 Kor 10,6 Stało się zaś to wszystko, by mogło posłużyć za przykład dla nas, abyśmy nie pożądali złego, tak jak oni pożądali.

R w.24 Rozważ dokąd i po co Chrystus wszedł.

K w.24 Czy Chrystus jest dla ciebie orędownikiem, który się wstawia?

M w.24 Chryste wstawiaj się za nami przed obliczem Boga.

K-placja w.24 Kontemplujmy Chrystusa w świątyni niebieskiej

Sobota Hbr 9,25

G w.25 Hbr 7,25 Przeto i zbawiać na wieki może całkowicie tych, którzy przez Niego zbliżają się do Boga, bo zawsze żyje, aby się wstawiać za nimi.

R w.25 Rozważ, że Chrystus złożył jedyną ofiarę na krzyżu.

K w.25 Czy dostrzegasz różnicę między ofiarą Chrystusa arcykapłana, a ofiarami arcykapłanów?

M w.25 Jezu, Ty przelałeś własną krew.

K-placja w.25 Kontemplujmy Chrystusa na krzyżu przelewającego własną krew.

Niedziela Hbr 9,26

C ²⁶Inaczej musiałby cierpieć wiele razy od stworzenia świata. A

tymczasem raz jeden ukazał się teraz na końcu wieków na zgładzenie grzechów przez ofiarę z samego siebie.

G w.26 Hbr 7,27 takiego, który nie jest obowiązany, jak inni arcykapłani, do składania codziennej ofiary najpierw za swoje grzechy, a potem za grzechy ludu. To bowiem uczynił raz na zawsze, ofiarując samego siebie.

Ga 4,4 Gdy jednak nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem,⁵ aby wykupił tych, którzy podlegali Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo.

J 1,29 Nazajutrz zobaczył Jezusa, nadchodzącego ku niemu, i rzekł: Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata.

R w.26 Rozważmy, że Chrystus cierpiał raz jeden.

K w.26 Czy jesteś gotów do ofiary z siebie jak Chrystus?

M w.26 Jezu, Ty cierpiełeś dla zgładzenia grzechów.

K-placja w.26 Kontemplujmy, Jezusa baranka, który siebie ofiarował za nasze grzechy.

Poniedziałek Hbr 9,27

C²⁷ A jak postanowione ludziom raz umrzeć, a potem sąd,²⁸ tak Chrystus raz jeden był ofiarowany dla zgładzenia grzechów wielu, drugi raz ukaze się nie w związku z grzechem, lecz dla zbawienia tych, którzy Go oczekują.

G w.27 Syr 50,5-10 Jakże wspaniale wyglądał, gdy wracał do ludu, przy wyjściu z Domu Zasłony.⁶ Jak gwiazda zaranna pośród chmur, jak księżyc w pełni w dniach świątecznych,⁷ jak słońce świecące na przybytek Najwyższego, jak tęcza wspaniale błyszcząca w chmurach,⁸ jak kwiat róży na wiosnę, jak lilie przy źródle, jak młody las Libanu w dniach letnich,⁹ jak ogień i kadzidło w kadzielnicy, jak naczynie szczerozłote, ozdobione drogimi kamieniami wszelkiego rodzaju,¹⁰ jak drzewo oliwne, pokryte owocami, jak cyprys wznoszący się do chmur.

R w.27 Rozważmy to, że człowiek raz umiera i po śmierci ma miejsce sąd.

K w.27 Czy przygotowujesz się do sądu Bożego? Czy pamiętasz, że sąd Boży może być jeszcze dzisiaj?

M w.27 Jezu, Ty również raz umarłeś.

K-placja w.27 Kontemplujmy śmierć Jezusa na krzyżu.

Wtorek Hbr 9,28

G. w.28 Iz 53,12 Dlatego w nagrodę przydzielę Mu tłumy, i posiadzie możnych jako zdobywcę, za to, że Siebie na śmierć ofiarował i policzony został pomiędzy przestępców. A On poniósł grzechy wielu, i oręduje za przestępcami.

1 Tm 6,14 ażebyś zachował przykazanie nieskalane, bez zarzutu aż do objawienia się naszego Pana, Jezusa Chrystusa.

Flp 3,20-21 Nasza bowiem ojczyzna jest w niebie. Stamtąd też jako Zbawcy wyczekujemy Pana naszego Jezusa Chrystusa,²¹który przekształci nasze ciało poniżone, na podobne do swego chwalebnego ciała, tą potęgą, jaką może On także wszystko, co jest, sobie podporządkować.

Dz 3,20-21 ¹⁹Pokutujcie więc i nawróćcie się, aby grzechy wasze zostały zgładzone, ²⁰aby nadeszły od Pana dni ochłody, aby też posłał wam zapowiedzianego Mesjasza, Jezusa, którego niebo musi zatrzymać aż do czasu odnowienia wszystkich rzeczy, co od wieków przepowiedział Bóg przez usta swoich świętych proroków.

R w.28 Rozważmy powtórne ukazanie się Chrystusa, dla tych którzy oczekują zbawienia.

K w.28 Czy jesteś przygotowany na powtórne przyjście Chrystusa?

M w.28 Chryste oczekuję zbawienia.

K-placja w.28 Kontemplujmy Jezusa w niebieskiej świątyni.

Środa Iz 53,12

C Iz 53,12 Dlatego w nagrodę przydzielę Mu tłumy, i posiadzie możnych jako zdobywcę, za to, że Siebie na śmierć ofiarował i policzony został pomiędzy przestępców. A On poniósł grzechy wielu, i oręduje za przestępcami.

R w.12 Rozważmy, jaką zapowiedź kryje proroctwo Izajasza.

K w.12 Czy boję się losu Mesjasza?

M w.12 Ojczy, przydziel Twojemu Synowi tłumy.

K-placja w.12 Kontemplujmy Chrystusa baranka, otoczonego w niebie przez, tych którzy opłukali swe szaty w Jego krwi.

Czwartek Flp 3,19-21

C ²⁰Nasza bowiem ojczyzna jest w niebie. Stamtąd też jako Zbawcy wyczekujemy Pana naszego Jezusa Chrystusa,²¹który przekształci nasze ciało poniżone, na podobne do swego chwalebnego ciała, tą potęgą, jaką może On także wszystko, co jest, sobie podporządkować.

R w.20 Rozważmy jaka przemiana dokona się w naszym ciele.

K w.20 Czy oczekujesz przemiany swojego ciała na chwalebne?

M w.20 Nasza ojczyzna jest w niebie.

K-placja w.20 Kontemplujmy Jezusa wchodzącego do Wieczernika mimo zamkniętych drzwi.

Zadanie:

- W środę wieczorem przeczytaj dostępny komentarz do Hbr 10,1-3. Przy tym *ułóż sobie konfrontację do każdego wersetu..* W domu- spróbuj ułożyć konfrontację do Hbr 10,1-10. Na spotkaniu zaprezentuj propozycje Konfrontacji.